

تاریخ نظریه: ۱۴۰۳/۰۳/۲۶

شماره نظریه: ۷/۱۴۰۳/۲۱۲

شماره پرونده: ۱۴۰۳-۱۴۲-۲۱۲ ک

استعلام:

در خصوص صلاحیت رسیدگی به جرم پولشویی با استناد به ماده ۱۱ قانون مبارزه با پولشویی کدام دادگاه صلاحیت رسیدگی به این امر را دارد؟ از آنجا که از سوی دیوان عالی کشور در این خصوص آرای متعارضی صادر شده است، به طوری که یک شعبه با استناد به ماده ۱۱ قانون مبارزه با پولشویی که مقرر داشته شعبی از دادگاه‌های عمومی در تهران به جرم پولشویی و جرایم مرتبط اختصاص می‌یابد، با تأیید صلاحیت دادگاه کیفری دو تهران حل اختلاف می‌نماید؛ در حالی که در رأی صادره از سوی شعبه دیگری از دیوان عالی کشور با این استدلال که رسیدگی به جرم پولشویی همانند رسیدگی به جرایم موضوع ماده ۳۰۷ قانون آیین دادرسی کیفری نیست؛ بلکه ماده ۱۱ قانون مبارزه با پولشویی در مقام بیان این مطلب است که اگر پولشویی در تهران واقع شد باید در شعب خاصی رسیدگی شود و دلالتی ندارد که پرونده از سراسر کشور به تهران ارسال شود؛ بنابراین حکم بر صلاحیت دادگاه کیفری ۲ شهرستان صادر می‌نماید. خواهشمند است در این خصوص رفع ابهام نمایید.

پاسخ:

مستفاد از مواد ۲۵، ۵۶۶ و ۶۶۶ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ این است که ماده ۱۱ قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶ نافی صلاحیت دادگاه‌های کیفری محل وقوع جرم در رسیدگی به جرم پولشویی نیست؛ بلکه ناظر بر تشکیل شعب اختصاصی دادگاه برای رسیدگی به جرایم موضوع قانون مذکور می‌باشد؛ بنابراین با توجه به اصل صلاحیت دادگاه محل وقوع جرم (مواد ۱۱۶ و ۳۱۰ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب (۱۳۹۲)) دادسرا و دادگاهی که جرم در حوزه آن واقع شده صالح به رسیدگی است.